

Hangö Manskör på Skogbyresa

Ur Hangötidningen i maj 1935

Kanske skall det roa en och annan att här nedan få sig till livs en deltagares några minnen från resan. All presentation av kören är väl för de flesta läsare överflödigt. Ett vill jag dock framhålla! Av en ödets nyck eller tvingande skäl har det fogat sig så, att då tenorerna på en övning varit fulltaliga, då har basarna lyst med sin frånvaro, en annan gång har det varit tvärtom. Detta har för kören urartat till ett särdrag, ett obehagligt dito för allas vår dirigent Bruno Pettersson. Skola vi inte komma överens om att från och med om torsdag söka iakttäta större punktlighet?

Nåväl, för att återgå till rubrikinnehållet, så är det då att börja med de yttre förutsättningarna för en lycklig resa. Vädret – som långa tider satt myror i skarpare hjärnor än våra vanliga, och hela den gångna delen av maj påmint oss om vilken upp- och-nedvänd värld vi leva i, hade efter de senaste dagarnas regnande och snöande blivit en hel del varmare, men fortsatte envist med att ihållande regna. Enbart detta hade nog gått för sig, men till råga på eländet blevo underhandlingarna om en större buss backade. Det hela började bliva en smula hårdsmält. Utsikten att måsta åka lastbil i regnet föreföll inte vidare frestande. Nu återstod ingenting annat än att ”taga skeden i vackra hand” och foga sig i ödet. Väl inkomna under under lastbilens tältduk tedde sig det hela dock en smula ljusare, humöret lättade och löste tungans band – och då så. Klockan 7 skedde så starten, vid Hangö Norra uppfiskades resten av kören. Givetvis fingo inte alla plats i en bil, de övriga kommo i två privatbilar. Så bar det av ut på landsvägen, medan regnet piskade tältduken och sången började ljuda i den trånga kubiken. Någon riktig reda blev det inte med sjungandet, det skötte den korrugerad vägytan om. Hade huvudet inte suttit så stadigt på sin plats, vet man inte hur det hela hade avlöpt. På ett ställe mellan Sandö och Lappvik var bilen nära att bli sittande i leran. Framkomna till Skogby väntade oss en ny överraskning av det mindre trevligare slaget. Körens veteraner hade långa tider i förväg serverat oss gröngölingar de otroligaste historier om Skogbypublikens förträfflighet i många avseenden. Vår tro till veteranerna fick sig en kännbar knäck, ty salen var fylld till närapå sista plats - av tomma

bänkrader. Det är svårt att under sådana omständigheter få upp feststämning. Efter en liten titt på ångsågen och grannskapet högg vi itu med uppgiften. Den lilla publiken anammade med hör- och synbar förtjusning körens prestationer. Körens hjältetenor, Lundmark, deklamerade en fosterländsk dikt, som genom sitt mäktiga manande innehåll länkade tanken vid: ”det folk som vår bördor bar långt före våra dar”. Efter det kören åter varit i elden kom turen till Malmlund, körens humorist. Han hade på lager ett bygdemål av det dråpligaste slaget. Är det sant att ett gott skratt förlänger livet, så nog få de goda skogbyborna en lång levnad. Under pausen fick så lekamen sin beskärda del vid den ypperliga buffén. Och efter ytterligare några sånger vidtog dansen. Då nu programmet i huvudsak var undanstökat, fanns ingen sorg som skulle tryckt sin sordin på arrangörernas sinne. Stämningen steg högt i tak och dansen gick med liv och lust. En av pojkarna som trots talrika uppträdanden i boxningsringen lyckats bevara sin profil i oskadat skick och full charm, stegade iväg till buffén och bjöd upp en av de äldre fruarna, med vilken han som en virvelvind svängde omkring i salen, sopande undan allt som kom i farvattnet. Allting var livat värrigare, det tråkiga vädret var glömt, hemresan, som ännu återstod i den hoppande, slängande bilen, tänkte ingen på, allt var glömt! Men en timme går fort när man har trevligt och så kom stunden för uppbrottet, bilarna ättrades för återresan och så bar det i väg. Lyckligt hemma i Hangö var det svårt att med ens skiljas åt. Pojkarna hade kommit i ”stöten” och så beslöt man sig för ”havis”. Där firades en stillsam avslutning och nytra och smågnolande gick alla hem till sitt. En trevlig kväll rikare.

Pette.